

LEYLA EMADİ

*Diken Üstünde
Tenterhooks*

W: visionartplatform.co
M: info@visionartplatform.co
IG: @visionartplatform

Süleyman Seba Caddesi
NO:35 AKARETLER
Beşiktaş, İstanbul

10 EYLÜL *SEPTEMBER* — 25 EKİM *OCTOBER* 2022

VISION
ART PLATFORM

SÖYLEM İMGELERİ*

Beral Madra

2000'lerin siyasal, ekonomik, toplumsal ve kültürel koşullarında sanat üreten bir sanatçının önündeki seçenekler nelerdir? Her konuda Hakikat sonrası ideoloji, aşırılık ve imaj manipölasyonuna takıntılı, güçlü ataerkil motivasyonlara sahip bir tüketim kapitalizmi giderek zor bir yaşam sunarken, sanat üretimi nasıl bir işlev taşıyor? 2000'lerin başında sanat üretimine başlayan bir sanatçı bu sürecin çeşitli aşamalarını yaşayan küresel kitlelerle karşılaşıyor ve kavramsal, biçimsel, estetik seçeneklerle düşüncesini, yorumunu ve eleştirisini bu toplumlara yöneltme yollarını mı arıyor?

Küresel çağdaş sanat ortamlarında sanatçıların yapıtlarının kavram ve biçimleri, 20.yy sanat akımlarının sunduğu kavram ve biçimlerde

temellenirken ve bu bellek etkisini sürdürürken sanatçılar güncel mikro ve makro hakikatler, gerçekler ve bilgiler üstüne çüretkar üretimleriyle sanat uzmanlarına ve kitlelere seslenirken, kendi bilgi, beceri ve özgüven sınırlarını da zorluyor. Çeşitli disiplinlerde üretilmiş, her türlü riski göze alan işlerde gözlemlerini, yorumlarını ve eleştirilerini kendilerine özgü görsel şifrelerle sunuyor. Bu şifrelerin ve ifadelerin görüntüleri, izleyicilerin yalnızca onlara bakıp yanlarından geçmeleri için değildir; anlatının ve imgelemenin derin kıvrımlarında, izleyiciyle karşılıklı bir ilişkiye girme istenci ve hedefi vardır. Leyla Emadi'nin resimleri, yazı, söz ve metinlerden oluşan beton duvar yerleştirmeleri, karışık malzeme ve teknik yerleştirmelerinden oluşan yapıt külliyyatında bu özelliklerin ve istencin güçlü, atak ve etkin sonuçları izlenir.

Leyla Emadi 2002'den beri özellikle heykel üretiminde kullanılan betonla yazı, söz ve metinlerden oluşan yerleştirmeler üretiyor. Sert ve itici bir malzeme olan beton ve gri rengin yansıttığı minimalist estetik tasarım söylem ve felsefi içerikli metinlerle birleştğinde kullandığı dil ve sözler kışkırtıcı ve uyarıcı görsel imgelere dönüşüyor.

Beton'un İngilizce karşılığı olan Concrete'in Türkçe'de şu anlamları var: Çimento ile oluşturulan yapı malzemesi ve Maddi, Maddesel, Somut, Gerçekten Var Olan ve Duyu organlarıyla algılanabilir ya da doğrudan görsel gerçekliği olan nesne.(1) Emadi'nin yapıtlarında kullandığı malzemenin beton olması birincil anlamlandırmada Concrete sözcüğünün sosyolojik, felsefi, epistemolojik anlamlarını içeriyor. İkincil anlamlandırma ise "beton"un Türkiye'nin ekonomik kalkınmasında başat malzeme olmasını işaret etmek gerekiyor; başka bir deyişle beton genel izleyicinin yaşamında ikilemli, olumlu ve olumsuz yönden etkin bir malzemedir. Betonun sağlamlığı ve dayanıklılığı, onun modern yaşamın yapı taşı yapıyor; ancak doğa ve çevre sorunları bağlamında da bu malzemenin zararları da biliniyor. Emadi'nin yapıtlarında malzeme olarak betonu kullanması, sanat yapıtı sağlam ve dayanıklıdır; sanat yapıtı izleyiciyi olumsuz gerçekler üstüne uyarıcıdır gibi bilgileri de içeriyor. Dil, hem geleneksel hem de güncel açıdan güçlü bir araç olarak kullanılıyor; Emadi sanatsal ifadesinde mesajı iletmek için toplumsal yaşam içinde belleğinde yer etmiş olan ve deneyimlerinde öne çıkan düşünceleri sözel kültürün direncine dayanarak aktarıyor.

Seçtiği sözler ve metinlerle bir kaligraf ya da tipograf gibi çalışarak oluşturduğu yapıtlar şu soruları dikkate almış olduğunu gösteriyor: Bu alışlagelmiş resim ve heykel türlerinden ayrı bir tür oluşturan üretimle ne amaçlanıyor? Kime hitap ediliyor? Kapsadığı anlam nedir?

İlk bakışta beton kalıplarla oluşturulmuş harflerle düzenlenmiş metinleri içeren bu kaligrafik yapıtlar, küresel bağlamda Erken Modernizm'den günümüze sürmekte olan Maddesel Sanat (Concrete art) ve sanat olarak metin oluşumunun özgün bir örneğidir. Süprematizm, Konstruktivizm, De Stijl ve Minimalizm ile birlikte Maddesel Sanat, 20. yüzyılda, kabaca 1913 ve 1970 yılları arasında ortaya çıkan yarım düzine soyut sanat hareketinden biridir. 1950'lerden itibaren, özellikle Maddesel Sanat, Flक्सus, Kavramsal Sanat ve Pop Sanat alanlarında üretim yapan sanatçılar sözsel kültüre yazı ve sözleri kullanarak odaklandı. Yazı ve sözün sanat alanına girişi yeni değildi; Dada ve Sürrealizm'de şaşırtıcı örnekler üretilmişti. Dil, söz ve yazının geleneksel ve yaygın etkisinin yapıt teknikleriyle görselleştirilip izleyiciyi düşünmeye zorlaması iletişimi güçlendirmek için kullanıldı. Zeki, mizahçı ve tedirgin edici kelime oyunları, siyasal eylemcilik, Pop sanatın hicivci özellikleri metin sanatının ortak özelliklerinden sadece birkaçıdır.

Emadi için hem kendi yarattığı hem de var olan Türkçe ve İngilizce deyimleri kullanması etkili ve zengin bir anlatıma ulaşmanın yöntemidir; deyimler sözlü kültürde halkın gelenek ve anlatı istencine en kolay ulaşan tümcelelerdir.

1980'lerden günümüze yapıtları dil, yazı, deyimlerden oluşan Jenny Holzer elektronik medyayı, Barbara Kruger afiş teknolojisini, On Kawara ve John Baldessari düz levha üstüne yazı tekniğini, Hanne Darboven el yazısı ile liste tekniğini kullandılar. Emadi'nin 2004-2022 arasında ürettiği beton yazı ve söz bireşkiminden oluşan yapıtları bu ünlülerin üretimine eklemelenirken, Foucault'nın, *Gösterge olarak harf, sözcükleri sabitleştirme olanağını verir; satır olarak da, bir şeyi figürleştirme olanağını sağlar. Böylece kaligram, bizim abeceli uygarlığımızın en eski karşıtlıklarını şakacılıkla ortadan kaldırmaya yönelir. Bu karşıtlıklar, göstermek ve adlandırmak, figürleştirmek ve söylemek, yeniden üretmek ve telaffuz etmek, taklit etmek ve imlemek, bakmak ve okumaktır.*(2) saptamasına da yanıt veriyor.

Emadi'nin bu beton-yazı yapıtlarına Türkiye bağlamında bakıldığında iki tarihsel geleneksel oluşuma da değinmek gerekiyor: Tarihsel süreçte kamusal söylemi yansıtan metinler önceleri tarihsel bir kayıt olarak taş ve nesnelere kazınarak topluma sunulmuştur. Orhun Yazıtları ile başlayan bu belge niteliğindeki yazıtlar tarih süreci içerisinde gelişerek dini, ilmi, ticari ve sivil mimari yapılara işlenmiş ve binaların kimliğini tanımlamıştır. Tarihsel Binaların iç ve dış duvarlarında mermer, taş, ahşap, çini, maden gibi maddeler üzerine oymak veya kabartmak suretiyle işlenmiş kitabeler tarihsel bilgiyi kuşaklara aktarır. Diğer gönderme ise, yine tarihsel bağlamda değer içeren sözlü kültürün varlığı ve bunun yazıya dönüşmesidir. Sözlü kültür toplum belleğinde yüzyıllarca gelişerek varlığını sürdürmüş ve halkaların bilincine yerleşmiştir. Yazının icadına kadar, tarihsel gerçekler ve bellek sözlü kaynaklar tarafından aktarılmış; görsel bilgi ve malzeme üreten tüm teknolojilerin ve araçların yaygınlaşmasına kadar söz ve yazı birlikteliğinin oluşturduğu kültür egemen olmuştur. Günümüzdeki görsel bilgi ve dilin çeşitliliğinde ve egemenliğinde sözsöz bilginin anlamı ve değeri değişmeden sürüyor. Leyla Emadi'nin beton duvar yazıları, kaligrafî geleneğini de içeren bir yöntemle bu belleği güncelleştiriyor ve siyasal, toplumsal, kültürel konuları yansıtan yeni-kitabeler'i oluşturuyor.

Emadi'nin yeni-kitabelerindeki tümcelelerin, deyimlerin, sözcüklerin toplamı onun yerel ve küresel gerçekler ve sorunlar üstüne söyleminin toplum tarafından çözülmesini beklediği şifreleridir ve bu şifrelerin söylem içeriği 2004'den günümüze başlıca üç alanda izlenir. Birincisi, kendi kimliğini açıklayan Ben (I) ile başlayan tümcelelerdir: Ben bir inançlıyım (I am a believer), Ben bir hayalperestim (I am a dreamer), Ben kimsem oyum (I am who I am), Sınırlarım yoktur (I have no borders), Dünyayı sarsabilirim (I can shake the world), Çok nazık bir biçimde yeniden başlayacağım (In a very gentle way I am going to start again). Bu genel olarak da kadın kimliğini ilericî demokrasi bağlamında açıklayan ve kimliğin mevcut düzende nasıl direnmesi gerektiğini öneren bir dizidir. Bu söylem diğer beton yazılarda daha güçlenerek sürdürülür: Kendini durdurmaktan vazgeç (Stop stopping yourself), Su gibiyim ben, usul usul akarken hayat verir, kabarıp taşıtığında boğabilirim (2020) ile bu direniş işaret edilir. Kadın kimliğinin yıpratıldığı ve tehdit edildiği bir düzende yol gösterici yeni-kitabelerle karşılaşır izleyici.

İkinci söylem güncel siyasal ve toplumsal olayları irdeler: Bıçak yararı geçer, Dil Yararı Geçmez (2018), Körler Memleketi-TR Haritası (2019) ve Yeni Nesil Gençliğe Hitabe (The Whole Is Grater Than Sum Of It's Parts / Bütün Parçalarının Toplamından Daha Anlamlıdır) (2020). Bu üç yapıtta izleyiciye söylemi çözmekten öte bir de bu söylemin bir bulmaca düzeninde sunulmasıyla yeni bir görev veriliyor.

Üçüncü söylem, küresel sorunların insanlar üstündeki psikolojik etkilerine ve bu etkileri sanat aracılığıyla iyileştirme olanaklarına yönelmiştir. Bu söylem özellikle 2021'de gerçekleştirdiği Gel-Git (Tidal Wave) başlıklı sergisinde sunuluyor. Bu sergideki Derin bir Nefes Al ve Yeniden Başla (Take a Deep Breath and Start Again) bu söylemi açıklayıcı bir tümcedir. Sanatın iyileştirici gücü insanların bireysel ve toplumsal sorunlar karşısındaki gerginlik, travma ve ıstıraplarını yaratıcı sürecin sunduğu olanakları benimseyerek iyileşmeyi seçme istencine dayanmaktadır. Emadi, sanat yapıtı aracılığıyla sağlanabilen bir iyileşmenin, sanatın düşünce ve duyguları ifade etmek için güçlü bir araç olabileceğine inanmakla gerçekleştirebileceğini savunuyor. İnsanlar onun yapıtlarında kendi yaşamları, düşünceleri ve duygularına ilişkin özellikler bulduklarında bu iyileştirmeye yaklaşılabılır.

Bu söylemlerin görsel karşılıklarını ve siyasal, toplumsal konulara ve sorunlara yoğun ilgisini yansıtan görüşleri 2010-2022 arasında çeşitli teknikler ve malzemelerle gerçekleştirdiği yerleştirmelerde de izlenir. İdam mekanizmasının simülasyonu Darağacı (2011), insanın yaşam ve ölüm arasında teknolojiyle ilişkisini irdelleyen Homotechnologicus (Gerçeklik Terörü sergisi-Depo, 2012) kara mizahçı işlerdir. Magritte'e gönderme yapan This is not a Gun (2013) ile silah egemenliğini yansıtan Sarmaş-Dolaş (2014) ve Beşi Bi Yerde (2016) topluma yaşadığı sorunları ışıklı ve oyuncu bir anlatımla sunar. Buna karşın Molotof kokteyli ve Ukrayna diliyle bezenmiş beyaz mendilden oluşan duvar yerleştirmesi Savaşın Cinsiyeti Yok (2022) başlığıyla, güncel savaşın dramatik bir anlatımıdır.

Türkiye'nin kadın kimliği sorunları koşullarında siyasal-toplumsal-kültürel düzenin çarpıklığını ve sorunları irdelleyen STOP (2014), Gırlt (2012) Babamın Sütü Çok Acı (2016), İstanbul Sözleşmesi Yaşatır (2021), Sessiz Çığlıklarım Var Benim (2021), If One Man Can Destroy Everything Why Cant One Girl Change It? (Bir Erkek Her Şeyi Yıkabilirse, Bir Kız Neden Bunu Değiştiremesin? 2022) yapıtları dolayısıyla Emadi'nin feminist yaklaşımda olduğu düşünülebilir. Ancak, görsel bilgi ve dille sunduğu koşullar ve sorunlar, demokratik düzende cinsiyet eşitliğini amaçlayan feminist hareketle çözülemeyecek kadar ağır ve belalı olduğunun da göstergesidir. Yaşadığı toplumsal-siyasal coğrafyada onun, kadınların kararlı, örgütlü, dirençli, dayanışmalı uzun bir süreci göğüslemelerini önerdiğini düşünmek daha doğrudur. Emadi'nin bu yapıtları bu zorlu sürecin görsel-dilsel uyarıcıları olarak var oluyor. 10 adet fotoğraftan oluşan ve bir performans belgesi anlamı taşıyan ve kendisini başı çeşitli biçimlerde örtülmüş olarak gösteren Benim Saçım Yok/ I Have No Hair (2011 Depo Sergisi, Gerçeklik Terörü) bu yapıt dizisinin ve içerdiği uyarıların ve eleştirinin temelindeki ödünsüz hakikat arayışıdır. Hakikat arayışı umut vericidir ve sanatın iyileştirici gücüyle birleşir. Küresel bağlamda Hakikat-sonrası dönem özellikle Neo-kapitalistlerin ve onlarla iş birliği yapan siyasal aktörlerin görünürlük için, etki ve katılım alanlarını yönetmek için her türlü sözel ve görsel bilgiyi ve dili kullanmaya giriştikleri bir siyaset-sonrası ya da demokrasi-sonrası stratejinin ürünüdür. Leyla Emadi'nin yapıtlarında izlenen hakikat şifreleri ve bu şifrelerin dilsel ve görsel açılımları güçlü ve etkin bir karşı-strateji olarak değerlendirilebilir.

*IMAGES OF DISCOURSE

1. <https://nedir.ileilgili.org/concrete>

2.Michel Foucault, Bu bir Pipo Değildir, Çev. Selahattin Hilav, YKY, 7.baskı 2010, s.24

IMAGES OF DISCOURSE*

Beral Madra

The audience generally remains silent in the face of the visual information and impact that contemporary artworks offer. When it transforms the visual information presented by the work into intellectual information, it may react in the phase of confronting the subject; because if the political-social-cultural conditions in which it is produced are loaded with negative facts that need to be known, this confrontation will not be easy. This kind of participation and effort awaits the viewer in Leyla Emadi's comprehensive exhibition titled *Tenterhooks*, consisting of concrete installations, slabs (new-inscriptions), textiles, photographs and videos containing words and sentences that bring these facts to the fore.

Leyla Emadi uses three basic contents in her mixed media installations with concrete graffiti and text: first, iconic idioms with ideological meanings, secondly, quotations from popular culture, and thirdly, quotations from local culture. These contents reflect her views, comments and criticisms in the context of current political, social, cultural developments and problems. In general, a work of art containing writing and language, realized using painting, relief, plate or all other production techniques, positions the hybrid and complex relationship between language and visual images in an unexpected space for the viewer. With these works, Emadi informs the audience that the thought placed in the imaginary environment isolated from the usual act of reading a book, points to a power that must be gained when the conditions require it. The verbal message carried by the imaginative text exists as an indestructible content element.

Contemporary art production in Turkey has an increasingly prominent function in keeping women's identity, freedom, legal rights, justice on the agenda, discussing and communicating it to the masses. Drawing attention with her productions in this field, Emadi criticizes the ultra-conservative, sexist and violent gender rules with this exhibition and continues to lead by using especially writing and language. Her aim of production is to make the invisible visible for the large mass who experience timidity and shyness and to invite them to question the order that is obeyed despite all the negativities. The visual information that Emadi provides helps spark thinking on controversial or challenging topics. It triggers art production to be a more important and frequently used part of resistance and resolution than ever before.

Concrete weights and five concrete mats with inscriptions on them in this exhibition are the primary stimulators of this strategy. Each mat is the entrance to a space equipped with works related to the word it carries. The concepts of confrontation, comprehension, acceptance, purification and transformation, conveying the artist's messages about this exhibition, are written on the concrete mats, which can be seen on the entrance wall of the exhibition to underline the backbone of the show. She also participates in this action with the video titled Tenterhooks of her performance on a thorny pillow.

Emadi collaborates with the We Will Stop Femicide Platform to make the work of artists and activists more effective, aiming to disrupt and change the process of violence and persecution against women. During the exhibition, 21 gr iron weights in the form of printer output weights will be produced and all of the proceedings of the sales of these weights will be donated to the platform. This collaboration is also reinforced in connection with the platform with a video titled "Screams That Can't Be Heard", which was created with the information of 28 women selected from the digital archive of artist Zeren Göktan called "monument counter".

This exhibition carries the message of rethinking, re-discussing, re-joining the struggle for the woman identity, developments related to this identity, facts and events in the order in which society lives, and re-edit, re-create, re-explain, re-criticize for the artist.

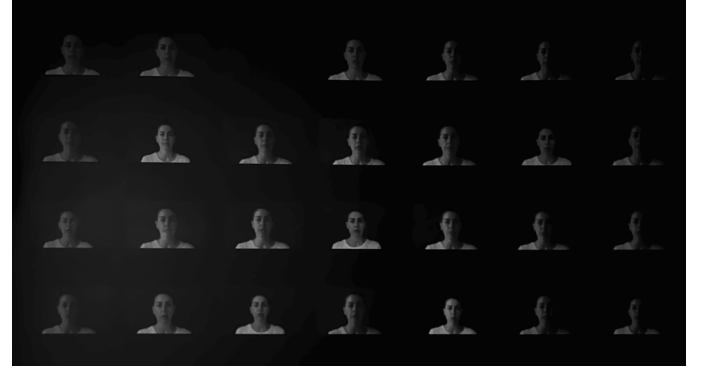
*IMAGES OF DISCOURSE

1. <https://nedir.ileilgili.org/concrete>

2.Michel Foucault, Bu bir Pipo Değildir, Çev. Selahattin Hilav, YKY, 7.baskı 2010, s.24

PASPAS, 2022
Beton | Concrete
29 x 60 x 5 cm (x4)
19 x 45 x 5 cm

ÇIĞLIĞI İÇİNDE KALANLAR | SCREAMS THAT CAN'T BE HEARD, 2022
tek kanal video, 4 kanal ses | single channel video, 4 channel audio – 3'59"
çekim | shooting: Cengiz Çavuşoğlu
veriler | data: Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu

DİKEN ÜSTÜNDE - I | TENTERHOOKS - I, 2022

Yastık, dikenli tel, işli yastık kılıfı | Pillow, barbed wire, embroidered pillow case
50 x 70 x 15 cm

DİKEN ÜSTÜNDE - II | TENTERHOOKS - II, 2022

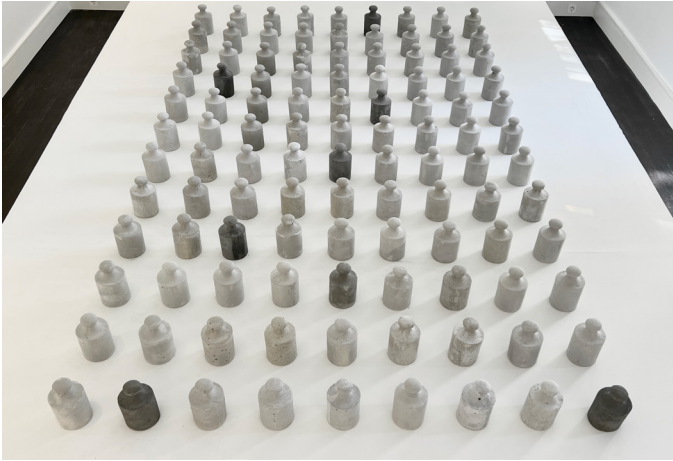
Video, 56"
fotoğraf | photography: Tamer Yılmaz

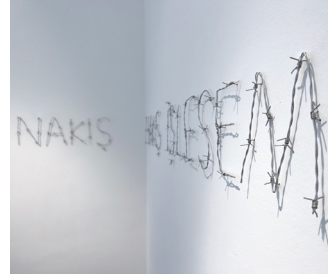
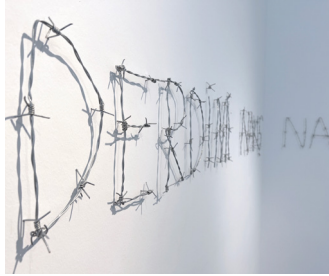
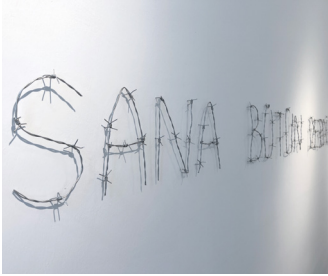
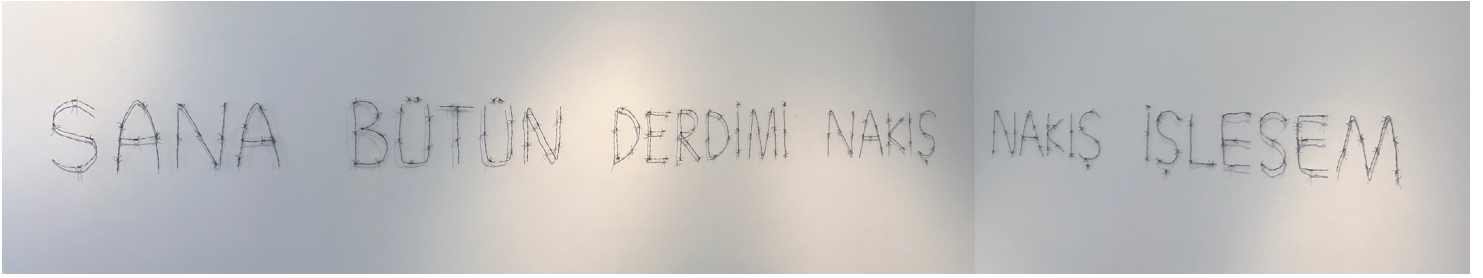
21 GRAM I-II | 21 GRAMS I-II, 2022
Kâğıt üzerine fûzen | Charcoal on paper
Her biri 112 x 82 cm

MALE LAW | ERKEK YASASI, 2022
Kâğıt üzerine çizim
62 x 77 cm

AĞIR GELENLER | HEAVY ONES, 2022
108 adet beton ağırlık | 108 concrete weights
360 x 280 cm

SANA BÜTÜN DERDİMİ NAKİŞ NAKİŞ İŞLESEM,
IF I COULD EMBROIDER ALL MY TROUBLES TO YOU, 2022
Dikenli tel | Barbed wire
18 x 450 cm

KÖKLERİMLE ÇALIŞMAK | EXPOSING MY CHAKRAS, 2022
Kâğıt üzerine suluboya | Watercolor on paper
Her biri | Each 30 x 30 cm (60 adet | pieces)

DUVARLARIN DİLİ OLSA | IF THE WALLS COULD SPEAK, 2022
44 adet mermersahi kumaş üzerine iplik | Yarn on 44 pieces of fabric
120 x 30 cm / 150 x 30 cm

SUCCESS IS THE BEST REVENGE, 2022
Beton, alçıpan | Concrete, drywall
85,5 x 65,5 cm

NOW OR NEVER, 2022
Beton, alçıpan | Concrete, drywall
85,5 x 65,5 cm

IT'S OKAY TO MAKE MISTAKES, 2022
Beton, alçıpan | Concrete, drywall
85,5 x 65,5 cm

SHINE BRIGHTER, 2022
Beton, alçıpan | Concrete, drywall
100 x 100 cm

DEAR PERFECTION, 2022
Beton, alçıpan, boya | Concrete, drywall, paint
55 x 34 cm

DEAR UNIVERSE, 2022
Beton, alçıpan, boya | Concrete, drywall, paint
55 x 34 cm

EMPATHY, 2022
Beton, alçıpan | Concrete, drywall
65,5 x 85,5 cm

HATALARIMLA SEV BENİ, 2022
Beton, alçıpan | Concrete, drywall
35 x 85 cm

KENDİ YARALARIMI KENDİM DİKERİM, 2022
Beton, alçıpan, sicim | Concrete, drywall, twine
100 x 80 cm

I HAVE BEEN TO HELL AND BACK, 2022
Beton, alçıpan | Concrete, drywall
Ø 70 cm

KARANLIK ZAMANLARDA GÖZ GÖRMeye BAŞLAR, 2022
Beton, alçıpan, boya | Concrete, drywall, paint
75 x 55 cm

DİKEN ÜSTÜNDE

Leyla Emadi

Bu sergi son yıllarda kadınların 'diken üstünde' olma hal'ini ele alarak, bir travmanın olumsuzluğunu dönüştürebilme adımlarını sorguluyor. Kadına yönelik şiddetin tırmanışa geçtiği ve korkunun hakim olduğu bu ruh halinden bir nebze de olsa sıyrılabilme metotlarını araştırmak için yola çıktım. Olumsuz bir deneyimin/ bir travmanın dönüştürülmesi için belli başlı adımlardan geçilmesi gerekiyor. Diken Üstünde sergisi bu adımlar üzerinden kendini var ediyor. İlk adım olan 'yüzleşme'de içinde bulunduğumuz durumun vahameti ne olursa olsun onu fark edip yüzleşmemiz gerektiğini anlatıyor. Yüzleşme odasında, 'Çiğliği içinde kalanlar' adlı video bizi karşılıyor. En yakınları ve sevdikleri tarafından öldürülmüş kadınlara ait olan bu video, bize etrafımızda olan bitenin farkında olmamızı ve yüzleşmemiz gerektiğini gösteren odadır. (28 kadına ait olan veriler Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu izni ile kullanılmıştır.)

Yüzleşmenin hemen ardından gelen idrak odasıdır. Bazen bir çok olumsuzluk yaşanır ve belki yüzleşilir ama derinde bir yerde idrak boyutuna geçmek daha sancılı bir adımdır. İdrak odasının içinde yer alan 108 adet ağırlık, öldürülen kadınlarımızı temsil ediyor. 'Ağır Gelenler' adlı bu enstalasyon, sevdikleri ve yakınları tarafından öldürülen kadınlara ithaf edilmiştir. Küçük bedenleriyle ağır gelen can kadınlar... hem de öldükten sonra bedenden ayrılan ruhun sadece 21 gram olduğunu varsayarsak, bu ağırlık daha da can yakıcı..

Travmayı dönüştürmenin bir sonraki adımı olan 'Kabullenme' ise bana göre süreci en uzun olan adımdır. Kabullenmeyi bilinç boyutunun ötesinde bir yerlerde içselleştirerek sonraki adımlar için bedenimizi ve ruhumuzu hazırlamamız gerekiyor. Bu hazırlık süreci, kişinin kendisine devamlı dönerek derin kazı yapması ile oluşabilecek bir ortamı yaratır. 'Kabullenme' bölümünde, bulunan suluboya çalışmalar tam da derin kazı ile örtüşen niteliktedir. Sakral ve kök çakraların rengi olan kırmızı ile turuncu üzerinde serbest el hareketleriyle çalışmak negatif duyguların açığa çıkmasına ve tıkanıklıkların bir nebze de olsa açılma yollarından biridir. İçinde bulunduğumuz durumu kabullenişe geçtikten bir süre sonra arınma kendiliğinden gelecektir. Arınma içsel olarak yer etmiş tüm duygu ve düşünce kalıplarının temizlenmesini gerektirir ve bunun için bir çok yol ve teknik vardır.

Arınma odasında, biz kızlara, kadınlara çocukluğumuzdan beri empoze edilmiş sözleri, düşünce kalıplarını, deyim ve atasözlerini işleyerek, her bir kalıbın üzerinde derinleşerek içinden geçerek nakşetmeyi seçtim. Don Miguel Ruiz'in de dediği gibi; "Söz büyüdür. İnsan ise sözü kullanma yetisine sahip bir büyücüdür. Sözün gücünü yanlış şekilde kullanarak sürekli kara büyü yaptığımız söylenebilir. Sözün büyü olduğunun farkında bile olmaksızın". Bu arınma ile içimizdeki tüm o kötü büyüyü rüzgâra teslim ettim.

Ve son olarak, içimizden çıkan onca olumsuzluğun yarattığı o dev boşluğu olumlu duygu, düşünce ve hareketlerle doldurmamız gerekir yoksa zihin hızlıca o boşluğu yine alışkın olduğu negatifliklerle doldurabilir. Bu sebeple dönüşmek ve dönüştürebilme motivasyonu gereklidir ve bu da her gün üzerinde çalışılması gereken içsel bir farkındalıktır. Dönüşüm adlı oda 'da olan cümlelerin hepsi bu yüzden motive edici, ayağa kaldıracı ve teslimiyetle ilgilidir.

TENTERHOOKS

Leyla Emadi

This exhibition examines women's state of being 'on edge' in recent years, questioning the steps to transform the negativity of a trauma. I set out to research methods to get rid of this mood, where violence against women is on the rise and fear is dominant. Certain steps need to be taken to transform a negative experience/trauma. Tenterhooks exhibition comes into existence through these steps. In the first step, 'confrontation', it tells us that whatever the gravity of the situation we are in, we must realize it and face it. In the confrontation room, the video called 'Screams That Can't Be Heard' welcomes us. This video of women killed by their closest and dearest ones is the room that shows us that we must be aware of what is going on around us and face it. (Data belonging to 28 women are used with the permission of We Will Stop Femicide Platform.)

It is the room of Realization that comes right after the confrontation. Sometimes a lot of negativity is experienced and maybe faced, but somewhere deep down, it is a more painful step to move to the dimension of comprehension. The 108 weights in the comprehension chamber represent our murdered women. This installation, called 'The Heavy Ones', is dedicated to the women who were killed by their loved ones and relatives. Women who are heavy with their tiny bodies... and if we assume that the soul that leaves the body after death is only 21 grams, this weight is even more painful..

The next step in transforming the trauma, 'Acceptance', is the longest step in my opinion. We need to prepare our body and soul for the next steps of internalizing acceptance beyond the dimension of consciousness. This preparation process creates an environment that can be created by the person's deep excavation by constantly turning to herself. The watercolor works found in the 'Acceptance' section are exactly the same as the deep excavation. Working with free hand movements on red and orange, which are the colors of the sacral and root chakras, is one of the ways to release negative emotions and open blockages to some extent. After a while of accepting the situation we are in, purification will come by itself. Purification requires clearing all internally ingrained emotion and thought patterns, and there are many ways and techniques for this.

In the purification room, I chose to embroider the words, thought patterns, idioms and proverbs that have been imposed on us girls and women since childhood, by going deep on each pattern and going through it. As Don Miquel Ruiz said; "Words grow. Man, on the other hand, is a magician with the ability to use the word. It can be said that we are constantly using black magic by misusing the power of the word. Without even realizing that the word is magic". With this purification, I surrendered all the evil magic inside us to the wind.

Finally, we need to fill the huge void created by all the negativity that comes out of us with positive emotions, thoughts and actions, otherwise the mind can quickly fill that void with the negativities it is used to. For this reason, motivation to transform and be able to transform is necessary, and this is an inner awareness that needs to be worked on every day. That's why the sentences in the room called Transformation are all about motivating, uplifting, and surrender.

*Bu serginin oluşmasında emeği olan
tüm sevdiklerim iyi ki varsınız.
Teşekkür ederim.*

*All my loved ones who contributed
to the formation of this exhibition,
I'm glad to have you.
Thank you.*

Leyla Emadi

Hayrunnisa Taşyar
Vision Art Platform ekibi
Selin Akın
Ozan Uzun
Beetle Art ekibi
Selçuk Ak
Recep Daldaban
Pınar Altınır
Ömer Erdem
Mirhan Kivanç Özdemir
Cengiz Çavuşoğlu
Tamer Yılmaz
Flora Emadi
Ajlan-Emin Kılıç
Taceddin Ölmez

KATKIDA BULUNANLAR | CONTRIBUTORS
KADIN CİNAYETLERİNİ DURDURACAĞIZ PLATFORMU
ZAXE 3D PRINTERS
JOTUN

Vision Art Platform'da 10.09-25.10.2022 tarihleri arasında gerçekleşen
LEYLA EMADİ *Diken Üstünde* sergisi için hazırlanmıştır.

Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar ve seçili görsel malzeme
dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Prepared by Vision Art Platform on the occasion of the exhibition
LEYLA EMADİ *Diken Üstünde* dated 10.09-25.10.2022.

No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means
without permission in writing from publisher, except by reviewer who
may quote brief passages and use selected visual material in a review.

visionartplatform.co

VISION
ART PLATFORM